

OBSAH PRVNÍHO SVAZKU

Předmluva k prvnímu českému vydání	VII
Předmluva k německému vydání	IX
Předmluva k zvláštnímu ruskému vydání páté části Otázky sociální	XI
Předmluva vydavatelova k druhému čes- kému vydání	XIII

Část první

ÚVOD

<i>Kapitola první: ÚKOL TĚCHTO STUDIÍ. POMŮCKY LITE- RÁRNÍ</i>	3
<i>Oddíl A: Rozsah a methoda těchto studií</i>	3
1. Otázka sociální: socialism a marxism	3
2. Vymezení pojmu marxism. Marx a Engels. Marxisté novější	4
3. Rozsah a methoda těchto studií	6
<i>Oddíl B: Literární pomůcky k studiu mar- xismu (theoretického)</i>	8
4. Spisy Marxovy, Engelsovy, Lassallovy a jiných socia- listických theoretiků. Spisovatelé o socialismu ne- socialističtí a některé pomůcky literární	8
Socialisté	8
Spisy Karla Marxe	8
Spisy Friedricha Engelse	10
Spisy Ferdinanda Lassalla	11
Jiní němečtí socialisté	12
Anglická a americká literatura socialistická .	14
Francouzští marxisté	17
Italská literatura socialistická	19
Holandané	19
Slovanští socialisté	19
Vědecké a literární časopisy marxistické . .	20
Anarchistická kritika marxismu	20
Nesocialisté	20
Sociologie	22

Socialism křesťanský	23
Evangelický	23
Katolický	23
Pravoslavný	24
Publikace národochospodářské a státovědecké	25
Soustavné spisy národochospodářské	25
Příručky národochospodářské a státovědecké	25
Encyklopedie socialismu od autorů socialistických	26
Bibliografie socialismu	26

Cást druhá

MATERIALISM HISTORICKÝ

<i>Kapitola druhá: MARXOVA-ENGELSOVA NOETIKA A METAFYSIKA: MATERIALISM POSITIVISTICKÝ</i>	29
<i>Oddíl A: Marxův vývoj vědecký a filosofický</i>	29
5. Vývoj evropského myšlení po francouzské revoluci. Filosofie se stává politicko-sociální a vědeckou (positivistickou). Marx a Engels pod vlivem nové filosofie německé, francouzské a anglické	29
6. Marx a Engels přicházejí Feuerbachem od heglovství k positivismu. Marx a Feuerbach	34
7. Marxův vývoj od německé filosofie k socialismu. Marx filosofem podstatně německým. Německá filosofie méně ideologická než Marx soudí	48
8. Marx a Hegel. Marxův historism heglovský stává se Feuerbachovým vlivem materialistickým: materialism historický	57
<i>Oddíl B: Marxův historism: Dialektika materialistická</i>	61
9. Marx přetvořuje Heglovu dialektiku materialisticky	61
10. Marxism a darwinism: Marxova dialektika a moderní evolucionism	69
<i>Oddíl C: Marxův materialism positivistický</i>	72
11. Marxův a Engelsův výklad materialismu	72
12. Marxův a Engelsův nekritický objektivism a vulgarní materialism. Jejich dogmatism	79

13. Marxův a Engelsův positivism. Positivní věda proti metafysice a ideologii	86
14. Positivistické učení o anthropomorfismu. Mythus a kritika: Ideologie	90
15. Jak Engels vymezuje filosofii. Logika a dialektika .	97
16. Marxova a Engelsova soustava věd. Problém klasifikace a organisace věd, logicky a sociálně	99
17. Engels liší zvláštní obor věd historických. Marxův a Engelsův upřílišený historicism. Realism proti historicismu	101
18. Marx a Engels jako sociologové. Socialism a sociologie	103
19. Marxistický naturalism: socialism a přírodnověda. Demokratičnost a revolučnost přírodnovědy	107
20. Socialistická popularisace vědy. Dělnictvo a filosofie. Theorie a praxe. Praxe revoluční	111
21. Objektivism Marxův. Marxism reakcí proti subjektivistickému idealismu a romantismu. Marx, Feuerbach, Schopenhauer. Socialistická nálada	115
22. Zatímco celkový úsudek o filosofii Marxově: marxism je eklektický. Nedostatek kritiky a organické synthese moderních filosofických prvků. Revoluční atheism .	118
<i>Oddíl D: Mladší marxité protimaterialismu</i>	120
23. Proti materialismu jsou Bax, Schmidt, Stern, Bernstein (Plechanov, Mehring). Návrat ke Kantovi? .	120
<i>Kapitola třetí: MATERIALISM HISTORICKÝ</i>	124
<i>Oddíl A: Marxistické výměry historického materialismu</i>	124
24. Název »materialism historický«. Rozličné definice Marxovy	124
25. Definice Engelsovy. Marx a Engels si v různých dobách odporuží	135
26. Mladší marxité: Bax a Kautsky, Konrad Schmidt, Bernstein, Ernst, Cunow, Plechanov (Deville a jiní). Pokus systematického a nematerialistického vymezení historického materialismu	146
27. Marxův materialism historický je positivistický, objektivistický historicism a naturalistický ekonomism. Všemohoucí »poměry«. Marxův ultrapositivistický	

amoralism. Marx a Engels se kolisají a nakonec uznávají také moralism	154
28. Předběžná analyse »ekonomických poměrů«: jejich smysl hospodářský a sociální	159
a) Poměry výrobní (směnné, komunikační). Práce, Třídní boj	160
b) »Člověk jest, co jí«. Vliv chudoby a bohatství, fysiologický, mravní, intelektuální	160
c) Tak zvané živočišné potřeby životní. »Primum vi vere, dein philosophari.« (Schopenhauer a. Comte.)	165
d) Podmanění přírody. Theorie a praxe	168
e) Historický materialism a darwinism i evolucionism. Engels a Morgan	170
29. Pozdější výklady marxitů omezují otázku na otázku po stupni ekonomického materialismu. Tím se nevyřizuje otázka hlavní: Jsou poměry ekonomické přičinou všeho kulturního života a jsou jen ony reální? .	171
<i>Oddíl B: Materialism historický usilím o vědeckou historii: materialism ekonomický</i>	172
30. Materialism historický usiluje o historii přesně vědeckou	172
31. Požadavek vědeckosti historie je oprávněný, ale Marx ho nesplňuje. Podstata historické methody. Historická fakta, ale také výklad jejich smyslu: historie a její poměr k filosofii a k sociologii. Historie materialistická nemožná. Marxův dějinný materialism — ideologický	173
32. Marxův historism. Methodické vady historismu upřílišeného. Historism jako nekritický empirism. Co jsou vlastně dějiny? Historism jako logika fakt. Přítomnost jako obraz minulosti. Historism jako methodický a ethický diletantism	177
33. Marx ani Engels materialismu historického nikde nedokázali. Ekonomické poměry nejsou k ideologii ve vztahu kausálním	182
34. Tato kritika se zkouší na některých příkladech ekonomického výkladu historického	188
35. Ekonomický materialism filosofickým a methodickým primitivismem: mnohost a složitost sociálních přičin vyžaduje přesné srovnávací methody	194

36. Marxova redukce všech sil sociálních a historických na hospodaření, ekonomický materialismus, vede k prohlášení individuálního vědomí za ilusi. Psychologie — vědomí popírá ekonomický materialismus	199
37. Marx neprohloubil svůj ilusionismus ani psychologicky ani sociologicky. Marx a Hegel. Každý ilusionismus je zároveň desilusionismem: filosofie hledá smysl světa a života	203
38. Všecky sociálně historické síly se nakonec redukují na tři základní duševní kategorie: na rozum, cit, chtění. Otázka primátu duševních činností. Schopenhauer, Comte, Kant a Hegel. Marx materialisuje Heglovu dialektiku a dochází tak k Schopenhaurovu primátu vůle. Která je vlastní duševní a historická hybná síla? Otázka spontánnosti. Do které míry jsme svobodní?	206
Oddíl C: K vývoji materialismu historického	209
39. Resumé posavadní analyse materialismu historického. Vědecký socialismus proti ekonomickému materialismu: ekonomika positivně vědecká není následkem hospodářského komunismu, nýbrž jeho předpokladem. Ideologie positivistická a »ideologická«? Znova problém anthropomorfismu	209
40. Marxovo zdůvodnění historie jako exaktní vědy v souvislosti s vývojem novější sociologie a sociálních věd vůbec	214
41. K vývoji ekonomického materialismu: Marx přijímá obecné mínění vědecké	219
Kapitola čtvrtá: ORGANISACE TŘÍDNÍ SPOLEČNOSTI. HISTORICKÉ ZÁKONY A THEORIE VÝVOJE	225
Oddíl A: Engelsovy »ženoucí síly sil ženoucích«: Třídní boj. Masa a individuum	225
42. Engelsův výklad dvou (tří) velkých tříd a jejich ekonomického boje: ekonomické zájmy těchto tříd ženoucími silami moderní historie	225
43. Společnost není organizována ve dvou (třech) třídách	229
44. Neurčitost a neučleněnost pojmu: proletariát a buržoasie	231

45. Také pojem třídního boje a boje vůbec je neurčitý. Společnost není organisována jen bojem	234
46. Psychologie sil historických a zvláště »ženoucích sil sil ženoucích«. Trojí motivy: psychologické a ekono- mické qui pro quo	239
47. Psychologie masy: ilusionism. Individualism a socia- lism: komunism není jen hospodářský, ale je také duchový (logický a ethický), ba přímo biologický. Komunism a materialistický naturalism	244
48. Hlavní pravidla pro studium poměru individua k mase. Anthropomorfistické pojetí masy a společnosti. Je společnost organismem? Pochybená metoda sociolo- gického organicismu. Otázka oprávněnosti celku — většiny — menšiny — individua. Marxism nerozřešil problém individualismu a kolektivismu (socialismu, obecného komunismu). Velké masy nejsou posledními ženoucími silami dějin	248
49. Obecné vědomí se vyvíjí historicky: uvědomení dějinné	258
50. Historická skizza nejdůležitějších názorů o poměru vědomí individuálního k vědomí kolektivnímu . . .	260
<i>Oddíl B: Historické zákony a theorie vývoje</i>	268
51. Marx a Engels vidí vědeckost historie v stanovení zákonů, speciálně zákonů přírodních	268
52. Nejasnosti o tom, co znamená vědecký výklad. Jsou u Marxe obecné zákony vývoje?	270
53. Marxova teorie vývoje podle zákona negace negace. Tento katastrofismus není veshoděs jeho evolucionismem	274
54. Marx dává větší důraz na vývoj než na pokrok. Posi- tivistický impasibilism. Měřítko pokroku	278
55. Pokrok zároveň odkrokem	279
56. Nejdůležitější stadia vývojová	281
57. Pokroku přímočarého, hromadného a náhlého není. Je budoucí komunism stavem stacionárním?	284
58. Jak vysvětluje Marx pokrok vůbec? Výklad pokroku musí být nejen sociologický, nýbrž také metafysický. Návrat ke Kantovi také metafysickou revisi mate- rialismu?	288

<i>Oddíl C: Sociální ideál a utopism. Svoboda vůle a historické zákony</i>	289
59. Strach marxitů před utopismem? Co je utopism?	289
60. Názory Marxovy, Engelsovy a jiných marxitů o sociálním programu budoucnosti. Renardova věda o sociálním ideálu	292
61. Sociálně historické předvídání a prorokování	296
62. Toto předvídání neodstraňuje ethiku, vědomí a svědomí. Ethika a filosofie dějin	298
63. Marxův a Engelsův skok do říše svobody: svoboda vůle. Sociální teleologie a sociální ideál	304
64. Marxovo a Engelsovo zaměňování determinismu s fatalismem. »Poměry« a naturalistický objektivism vůbec	306

Část třetí

PODSTATA A VÝVOJ HOSPODÁŘSKÉ ORGANISACE SPOLEČNOSTI

<i>Kapitola pátá: BOJ TŘÍD HOSPODÁŘSKÝCH</i>	313
<i>Oddíl A: Marxův obraz novodobého kapitalismu</i>	313
65. Úkol této části našich studií: konkrétnější vyličení hospodářských tříd a jejich boje	313
66. Marxova teorie hodnotnfs: statky vyvozují svou hodnotu z práce	314
67. Směna. Nadhodnota a kapitál. Práce zbožím. Mzda. Účinky stroje a pokroku technického vůbec. Reservní armáda: poměrné přeličnění. Soustředění kapitálu. Ekonomický fetišism	318
68. Vývoj kapitalistického velkoprůmyslu od tak zvané původní akumulace	322
69. Trojí hlavní stadium vývoje hospodářského. Zákon negace negace žene kapitalismus ke komunismu: expropriace expropriátorů	326
70. Souhrnná formulace těchto názorů Marxových Engelsova	329
<i>Oddíl B: Kritika Marxovy teorie nadhodnotní</i>	331

71. Marxův Kapitál teorií kapitalistického využití váni: Pojem nadhodnoty předmětem naší kritiky . . .	331
72. Hodnota se nedá vyložit jen prací. Důkazem rozpor mezi I. a III. svazkem Kapitálu. Nadpráce či konku- rence? Nejdůležitější pokusy vysvětlit rozpor I. a III. svazku	332
73. Do které míry si byl tohoto rozporu vědom Marx sám ?	341
74. Sociologické a filosofické chyby marxismu mstí se v učení ekonomickém. Vlastní vědecký charakter Kapitálu: nehotovost a kolísání	343
75. Práce sama hodnoty netvoří. Bez kategorie užitku nedá se pojem hodnoty stanovit. Co tvoří hodnotu práce samé? Práce a pracovní síla	345
76. Materialistický objektivism Marxovy theorie hod- notní. Marx proti elementu užitku, ježto ukazuje na motivy. Poptávka neslučitelná s ekonomickým mate- rialismem. Psychofyzické posouzení práce	348
77. Poměr ethiky a ekonomiky. Egoism a altruism v ži- ivotě hospodářském. Podstata a methoda ekonomiky .	352
78. Marx o práci tělesné a duševní: Práce jednoduchá a složená. Ekonomický materialism nestáčí. Hodnota práce se měří časem. Marxova theorie mzdy je s tím v odporu	358
79. Pojem práce »společenské«. Fetišism práce	364
80. Dělba práce. Marxův ideál »absolutní disponibility«. Materialism a primitivism je neschopen správně po- chopit problém dělbý a organisace práce	366
81. Dělba práce základem tvoření tříd. Třídy majetkové a pracovní. Engelsův výklad vývoje tříd není jednotný	373
82. Marxovo učení o koncentraci kapitálu je nesprávné: střední stav nemizí, jak učil Marx. III. svazek Kapi- tálu zase proti svazku I. Bernstein proti Marxovu katastrofismu, nadhodnotě a třídnímu boji	374
83. Marxovský protiklad kapitalismu a proletarismu. Podstata moderního kapitalismu. Kapitalism není jedinou přičinou bíd. Celkový stav dělnictva vyvrací Marxovu teorii všeobecné dekadence. Nálada socia- listická dekadentní není	380

84. Marxova theorie dekadence vyvraci se daty populacionistiky. Marx proti Malthusovi a Lassallovi. Marx pro Darwina a proto také pro — Malthuse. A opět III. svazek Kapitálu proti svazku I.	389
85. Marx sám rozkládá své dvě hlavní třídy v jednotlivá individua	394
86. Marx o obchodu. Moderní obchodník	396
87. Otázka agrární. Marxovo učení o rentě a jeho theorie hodnotní	400
88. O Marxových dějinách hospodaření	403
89. Souhrnný úsudek o Marxově ekonomice. Význam Marxovy theorie hodnotní: nastává doba práce. Práce jako práce drobná. Demokratická práce proti aristokratickému sportu. Marxův a Engelsův revolucionism je ještě romanticky aristokratický. Nedostatečnost materialismu	406
Dodatek k § 88: Přehled literatury o dějinách hospodářských	409
Literatura o Anglii	409
Dějiny národů ostatních	410
Dějiny hospodaření všeobecné	410
Dějiny zemědělství (a feudalismu)	411
Dějiny (ruského) miru a zádruhy	412
Dějiny řemesla	412
Dějiny organisace městské	413
Dějiny obchodu	413
Dějiny komunikace	413
Dějiny námořnictví	413
Dějiny chudinství	413
K soudobému stavu hospodářskému	414